

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt bekræfte, hvad hr. Helge Adam Møller siger, men det kræver så også, at man husker tingene rigtigt, ellers går det galt, og det er jo det, jeg synes man oplever lige i øjeblikket.

Det, Burke stod for, var jo først og fremmest som konservatismens fader at forandre for at bevare. Det, vi gør her, er at lave en traktat, hvor vi forandrer for at bevare: bevare samarbejdet i Europa, bevare fremdriften i Europa, bevare værdierne i Europa.

Det er fuldstændig rigtigt, at han var imod revolution, selv om han var for den amerikanske. Men det var jo, fordi han ikke syntes, at folk skulle betale skat uden at have medindflydelse, og her er der også medindflydelse. Dette er ikke en revolution. Det er da en evolution, det er jo en naturlig proces. Man lærer af erfaringen.

Erfaringerne er, at når man nu bliver flere lande, kræver det altså også nogle andre spilleregler. Det er ganske Burke'sk, det er ganske konservativt.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører i anden omgang.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg tager ordet som ordfører i anden runde, er det såmænd mest, fordi jeg ikke tror, vi kommer ret meget videre i forhold til statsministeren. Men jeg synes, der er behov for at sætte nogle ting på plads.

Først er der det positive: Der er jo faktisk sket en udvikling, siden vi hørte åbningstalen i tirsdags. I tirsdags brugte statsministeren konsekvent udtrykket traktat om det udkast, vi har liggende foran os, som nu skal forhandles på regeringskonferencen.

Det, vi har opnået nu ved at have en snart daglang diskussion om det, er trods alt, at statsministeren nu bruger ordet forfatningstraktat, altså nærmer sig det, også i retorikken, vi skal tage stilling til i løbet af det kommende år. Det er da positivt, at statsministeren på den måde lader sig påvirke af debatten.

Kl. 16.10

Men så er der nogle andre emner, hvor statsministeren kommer med nogle mærkværdige ting. For det første siger han igen, at forfatningen, vi står med, er nødvendig på grund af udvidelsen. Det er så i givet fald den tredje traktat, vi bliver bedt om at tage stilling til, som skal

sælges under henvisning til udvidelsen. Først var det Amsterdamtraktaten, så var det Nice-traktaten, og nu bliver det altså en egentlig forfatning for en statsdannelse i EU, der skal sælges under dække af udvidelsen.

For det andet kan jeg forstå, at der er et nyt fatamorgana, der nærmest har vist sig, nemlig det her med at noget skal være praktisk. Alt det der med, at noget med Kommissionen bliver ændret, at stemmевægtene bliver ændret, at Danmark får mindre betydning i Europa-Parlamentet, er bare sådan noget praktisk noget. Og det der med, at man har en nationalmelodi, og man har en nationaldag, at man har en udenrigsminister og en præsident, er alt sammen bare noget praktisk noget. Det er ikke noget, vi skal lægge noget i. Jamen betyder tingene ingenting?

Det er jo utroligt at høre, at statsministeren på den måde allerede i sin kampagne frem til folkeafstemningen er begyndt at forsøge at under spille betydningen af det, vi står over for.

Meningen med demokrati er jo ikke, at det skal være praktisk. Demokrati er ofte ret besværligt, og det skal det jo tit også være, for at man kan være sikker på, at den demokratiske proces har været i orden, så man har befolkningen med sig. Jeg har lige her i eftermiddag været til forhandlinger med regeringen om udmøntning af satspuljemidler. Der sidder vi og skal være enige. Det er ikke særlig praktisk, men derfor kan det jo godt være en sund og godt proces. Så alt demokrati behøver ikke at være praktisk, og jeg bliver stærkt bekymret, når statsministeren lægger så meget vægt på, at alt, hvad der sker i forhold til den her forfatning, bare skyldes, at det skal være lidt mere praktisk, og at det i øvrigt stort set ingenting betyder.

Så vikler statsministeren sig ind i en diskussion om det retlige forbehold, og hvorfor statsministeren vil have det ændret. Det siges, at tingene jo har ændret sig, siden statsministeren gerne ville have forbeholdet helt væk og så til nu, hvor statsministeren vil beholde en del af forbeholdet.

Hvad har ændret sig? Jo, der er ændret det, at man i EU bl.a. har en slappere familiesammenføringspolitik, end vi har i Danmark. Men se, hele ideen med at lave overstatslige ting – og dermed med flertal – er jo, at vi så med den argumentation, statsministeren lægger for dagen, kan risikere, at vi vader ind i et samarbejde på et tidspunkt, hvor vi synes, at reglerne ser meget fornuftige ud i EU, og så laver flertallet i EU må-